

Evangelí del dissabte de la setmana XVII de durant l'any: donar-se completament

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana XVII de durant l'any. “Va fer decapitar Joan a la presó”. Joan va palesar amb la vida com l'amor autèntic, profund i fecund, està disposat a donar-se completament. Fins a perdre la vida per les persones estimades, perdre el cap per elles.

Evangelí (*Mt* 14, 1-12)

En aquell temps, el tetrarca Herodes va sentir parlar de l'anomenada de Jesús i digué als seus cortesans:

—Aquest és Joan Baptista: ha ressuscitat d'entre els morts, i per això actua en ell el poder de fer miracles.

En efecte, Herodes havia fet agafar Joan, l'havia encadenat i el tenia tancat a la presó, a causa d'Herodies, la dona del seu germà Filip. Joan li deia:

—No t'és permès de conviure amb ella.

Herodes el volia fer matar, però tenia por de la gent, que considerava Joan un profeta.

El dia de l'aniversari d'Herodes, la filla d'Herodies va dansar davant els convidats, i va agradar tant a Herodes que aquest es comprometé amb jurament a donar-li el que

demanés. Ella, instigada per la seva mare, digué:

—Dona'm aquí mateix, en una safata, el cap de Joan Baptista.

El rei es va posar trist, però a causa del jurament que havia fet davant els convidats manà que l'hi donessin, i va fer decapitar Joan a la presó. Van dur el cap en una safata, el donaren a la noia, i ella el va portar a la seva mare.

Els deixebles de Joan anaren a endur-se'n el cos i li donaren sepultura. Després ho van fer saber a Jesús.

Comentari

Jesucrist rep la notícia de la mort de Joan el Baptista de llavis dels seus deixebles. Saben que s'estimaven

molt i no dubten a anar a explicar-
l'hi, potser per trobar també una
mica de consol.

Amb quant de dolor escoltaria
Jesucrist el relat de la mort del seu
parent i amic! Amb quina tendresa
consolaria els cors atribolats
d'aquells deixebles, amics de Joan!
Com els animaria en aquells
moments parlant-los de la grandesa
d'aquell home! Un home que no va
dubtar pas a perdre el cap per Jesús.

La defensa de la veritat, la que ens fa
lliures, la que no és negociable,
l'enemiga dels falsos compromisos
que busquen salvar la pell ens porta
a perdre el cap.

Les paraules de Joan il·luminaven els
homes i dones del seu temps, fins i
tot d'Herodes mateix. S'adreçaven al
fons dels seus cors i hi sembraven la
llavor de la veritat, del bé, de la
justícia, de l'amor. Eren paraules
capaces de treure a la llum aquest

fragment d'humanitat que, encara que sepultat per una muntanya de mentides, habita al cor de tot home.

Herodes s'havia anat lliscant per un camí sense retorn, condemnant-se a una vida estèril, infeliç, tancat en si mateix, en l'egoisme. Joan parla al cor, vol treure'l de la presó on està engabiat.

Amb la seva pròpia vida li vol mostrar com l'amor autèntic, profund i fecund, està disposat a donar-se completament, perdre la vida per les persones estimades, perdre el cap per elles.

És la inquietud d'amor que busca sempre, sense descans, el bé de l'altre, de la persona estimada, amb aquella intensitat que porta fins i tot a les llàgrimes; que “impulsa a sortir a trobar l'altre, sense esperar que sigui l'altre qui manifesta la seva necessitat”^[1].

Amb el nostre amor inquiet, ple de detalls concrets, estimant des del Cor de Jesús, estem recordant als altres com és l'amor de Déu per ells, quina és la seva veritat més profunda: són fills estimats de Déu Pare. No hem de tenir por de perdre el cap en aquests detalls d'amor.

[1]Papa Francesc, *Homilia*, 28 d'agost del 2013.

Luis Cruz // Mindklongdan -
Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dissabte-de-la-setmana-xvii-de-durant-lany-donar-se-completament/>
(15/03/2026)